

De vita et moribus cleri. ser. I.

Propter quod

volui et rogavi hesternodie: ut hodie frequētius cōueniretis: h̄ est. quod dicitur sum. Vobiscum h̄ uiuim⁹: et propter vos uiuimus: et intentio uotū/ q̄ nostrū est: ut apud christū uobiscū si ne sine uinam⁹. Credo autē ante oculos uestros esse p̄uersionez n̄ram: ut et nos dicere fortassis audeam⁹. q̄ uis multum ad id impares. quod dixit ap̄tus. Imitatores mei estote sicut et ego christi. Et ideo nolo ut aliq̄s de nob̄ inueniat male uiuēdi occasionē. Prouidemus enī bona aut idem apl̄s: nō solū corā deo: sed etiā corā hoīb̄. Propter nos p̄sciētia n̄ra sufficit nobis. propter vos fama nostra nō poluit: sed pollere debz in uobis. Tenere quod dicit: atq; distinguere. Due res sunt p̄sciētia et fama. Cōsciētia tibi: fama primo tuo. Qui fidē p̄sciētie sue negligit: et famā suā: crudel est. maxime in loco isto posit⁹: de q̄ dicit ap̄tus: scribēs ad discipulū suū. Circa om̄s teip̄m bonoz operū p̄bebe exemplū. Ut ergo uos nō diuteneā: p̄fertim: qz ego sedēs loquor: uos stando laborat̄. Hostis enim om̄es aut pene om̄es sic nos uiuere i ea domo q̄ dicitur dom⁹ ep̄i: ut q̄ntū possumus imitemur eos sc̄tōs d̄ q̄bus loq̄tur liber actu/ um ap̄toz. Nemo dicebat aliq̄d p̄p̄riuz: sed erāt illis oīa cōmunia. Quia forte aliqui uestrū nō sunt tā diligentes uite n̄re scrutatores: ut h̄ sic nouerint: quō uolo uos nosse. dico q̄d sit quōd breuiter dixi. Ago quē deo p̄p̄icio uidetis ep̄m uestrū inuenis: ueni ad istā ciuitatē: multi v̄m nouerūt. Querebā vbi p̄stiterēz monasteriū. et uiuere cūz fratrib̄ meis. Spem quippe omnē seclī reliquerā: et quōd eē potui eē nolui. nec tamen q̄siui esse quōd sum. A legi in domo dei abiecer⁹ esse: magis q̄s habitare in tabernaculis peccatoz. Ab eis q̄ diligūt seculū segregauī me: sed eis q̄ presunt ppl̄is nō me coequauī: nec i cōuicio dñi mei sup̄iore locū elegi: sed inferiorē et abiectū. Et placuit illi dicere mihi: ascende sursum. Uisq; deo aut t̄me/

bam ep̄iscopatū: ut quoniā cepat esse iā alicui⁹ momēti in̄ dei seruos fama mea: in quo loco sciebā n̄ esse ep̄m. nō illo accederem. Tacebā autē h̄ et agebam q̄ntum poteraz: ut in loco humili saluaret: nō i alto periclitaret. S; ut dixi. dñō seruus p̄radicare nō debz. ueni ad istā ciuitatē propter uidentū amicitū: quē putabam me lucrari: posse deo: ut nobiscū esset in monasterio q̄si fecur⁹: qz loc⁹ habebat ep̄m. Apprehēsus p̄s byter fact⁹ sum: et p̄ hūc gradū ad ep̄iscopatū p̄ueni. Non atruli aliq̄d: nō ueni ad hanc eccl̄ias nisi cū his indumentis: q̄bus illo tpe uestiebar. Et qz hic disponebā esse in monasterio cum fratrib̄. p̄gnito instituto et uolūate mea: beate mēorie senex ualeri⁹ dedit mihi orrū illum: in q̄ est nūc monasterium. Ep̄i boni. p̄positi fr̄es colligere cōpares meos: nihil h̄ntes: sicut nihil habebaz. Et imitātes me: ut quō ego tenuem paup̄tūlā meā uendidit: et paup̄ib̄ meis erogauī: sic faceret et illi q̄ meū esse uolūissent: ut de cōmuni uiuerem⁹. Cōmune autēz nob̄ esset magnū et uerrimū p̄miū ip̄e de⁹. P̄ueni ad ep̄iscopatū: uidi necesse habere ep̄m exhibere humanitatē assiduam q̄busq; uenitib̄ siue transeuntibus. Dō si nō fecissem ep̄s inhuman⁹ diceret. Si autē ista p̄suetudo in monasteriū missa esset indecēs esset. Et uolui habere i domo ista ep̄i meū monasteriū clericoz. Et ce quō uiuim⁹. Nulli licet i societate nostra habere aliq̄d p̄p̄riū: sed forte aliq̄ habent nulli licet. et si q̄ habēt faciūt quōd nō licet. Bene autē sentio de fr̄ib̄ meis: et sp̄ b̄n credēs. ab hac inq̄sistidē dissimulaui. qz et ista q̄rere q̄si male sentire mihi uidebā. Nouerā enī et noui oēs q̄ mecum uiuerent. nosse p̄positū n̄m. nosse legē uite n̄re. Ueni ad nos etiā p̄zel byter ianuaris: quō uidebā habere honeste erogando q̄si p̄sumpsit: et nō p̄sumpsit. Remāsit illi quedā pecūia: id est argentū quōd diceret esse filie sue. Filia ip̄ius deo p̄p̄icio in monasterio feminaz est bone spei. Suber nec illā dñs: ut impleat quōd de illa speramus. in illi⁹ misericordia. nō in ei⁹ meritis. Et qz infra annos erat: et de sua pecunia nihil facere poterat: q̄ uis ei uiderē